

C-512/07. P. (R.) és C-15/08. P. (R.) sz. egyesített ügyek

**Achille Occhetto
és
az Európai Parlament
kontra
Beniamino Donnici**

„Fellebbezés – Ideiglenes intézkedés iránti kérelem – A végrehajtás felfüggesztése – Európai parlamenti képviselők – Mandátumvizsgálat – Ugyanazon a listán szereplő jelöltek visszalépése következtében történő képviselővé nyilvánítás – A visszalépés érvényességének vizsgálata – Képviselővé nyilvánított jelölt mandátumát érvénytelennek nyilvánító európai parlamenti határozat”

A Bíróság elnökének végzése, 2009. január 13. I - 6

A végzés összefoglalása

- 1. Fellebbezés – Jogalapok – Az ideiglenes intézkedésről határozó bíró általi téves jogalkalmazás – Az Európai Parlament képviselőinek választásáról szóló okmány (EK 225. cikk; az Európai Parlament képviselőinek közvetlen és általános választójog alapján történő választásáról szóló okmány, 12. cikk; a Bíróság alapokmánya, 57. cikk, (2) bekezdés; az Európai Parlament eljárási szabályzata, 3. cikk, (3) bekezdés)*

2. Fellebbezés – Jogalapok – Az ideiglenes intézkedésről határozó bíró általi téves jogalkalmazás – Az Európai Parlament képviselőinek választásáról szóló okmány
(EK 225. cikk; az Európai Parlament képviselőinek közvetlen és általános választójog alapján történő választásáról szóló okmány, 6. cikk; a Bíróság alapokmánya, 57. cikk, (2) bekezdés; az Európai Parlament eljárási szabályzata, 3. cikk, (5) bekezdés és 4. cikk (3) és (9) bekezdés)
3. Fellebbezés – Jogalapok – Az ideiglenes intézkedésről határozó bíró általi téves jogalkalmazás – Az Európai Parlament képviselőinek választásáról szóló okmány
(EK 225. cikk; az Európai Parlament képviselőinek közvetlen és általános választójog alapján történő választásáról szóló okmány, 12. cikk; a Bíróság alapokmánya, 57. cikk, (2) bekezdés)
4. Ideiglenes intézkedés iránti kérelem – A végrehajtás felfüggesztése – A képviselő mandátumát mandátumigazolás hiánya miatt megsemmisítő európai parlamenti aktus végrehajtásának felfüggesztése
(EK 242. cikk; az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzata, 104. cikk, 2. §)
5. Ideiglenes intézkedés iránti kérelem – A végrehajtás felfüggesztése – A képviselő mandátumát mandátumigazolás hiánya miatt megsemmisítő európai parlamenti aktus végrehajtásának felfüggesztése
(EK 242. cikk; az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzata, 104. cikk, 2. §)

1. Az ideiglenes intézkedésről határozó bíró nem alkalmazza nyilvánvalóan tévesen a jogot az Európai Parlamentet a 2002/772 határozattal módosított és újrászámozott, az Európai Parlament képviselőinek közvetlen és általános választójog alapján történő választásáról szóló 1976. évi okmány 12. cikke értelmében megillető jogkör terjedelmét illetően, amikor az említett cikkben szereplő „tudomásul veszi” kifejezést úgy értelmezi, hogy az a Parlamentnek a tagállamok által hivatalosan megállapított eredmények kérdésében való mérlegelési mozgásterének teljes hiányát jelzi.

Az említett cikk ugyanis kifejezetten előírja, hogy a Parlamentnek egyrészt „tudomásul [kell] ve[nnie]” a tagállamok

által hivatalosan megállapított eredményeket, másrészt pedig csak „az ezen okmány rendelkezései alapján” esetlegesen felmerülő vitás esetekben dönthet, „kivéve azokat, amelyek az ezen okmányban említett nemzeti szabályokból erednek”. Ebből következik, hogy első pillantásra úgy tűnik, hogy az említett 12. cikk szövege e cikk megszorító értelmezése mellett szól. Továbbá a Parlament tagjai mandátumának vizsgálatát illetően az 1976. évi okmány 12. cikke és az Európai Parlament eljárási szabályzata 3. cikkének (3) bekezdése a Parlamentre ruhazza azon jogkört, hogy döntsön az újonnan megválasztott tagjai mandátumának érvényességéről, valamint az 1976. évi okmány rendelkezései alapján felmerülő vitás esetekben, „kivéve [azonban] azokat, amelyek az ezen okmányban említett nemzeti szabályokból erednek”, illetve „kivéve azokat [a vitás eseteket], amelyek a nemzeti választási törvényeken alapulnak”. Márpedig e kivé-

telek is egyértelműen azon tényre utalnak, hogy a Parlament nem rendelkezik általános hatáskörrel arra, hogy döntsön a nemzeti választási eljárások közösségi jog tekintetében való jogszerűségéről.

(vö. 30–32., 35. pont)

2. Az ideiglenes intézkedés tárgyában hozott végzés a 2002/772 határozattal módosított és újraszámozott, az Európai Parlament képviselőinek közvetlen és általános választójog alapján történő választásáról szóló 1976. évi okmány 6. cikkének értelmezését illetően nem nyilvánvalóan téves jogalkalmazás eredménye, amikor megállapítja, hogy e cikk csak az Európai Parlament tagjaira vonatkozik.

E tekintetben az említett 6. cikk szövege egyrésztől kifejezetten az „Európai Parlament tagjaira” vonatkozik, másrésztől pedig az említett tagok szavazati jogát említi, amely jellegénél fogva nem köthető a választások utáni rangsorba hivatalosan felvett jelölti minőséghez. Igaz ugyan, hogy főszabály szerint a közösségi jog valamely rendelkezésének értelmezésekor nem lehet kizárólag szigorúan annak szövegére hagyatkozni, teljesen figyelmen kívül hagyva összefüggéseit és célkitűzését, nem kevésbé igaz az, hogy az említett cikk önmagában nem alapozhatja meg a Parlament arra vonatkozó általános hatáskörét, hogy azon elvek összessége tekintetében értékelje a tagállamok választási eljárásainak jogszerűségét, amelyeken állítólag

e cikk alapul, és különösen amelyeket az emberi jogok európai egyezménye 1. kiegészítő jegyzőkönyvének 3. cikke említ.

Továbbá a jogszabályi hierarchia elvének megfelelően az Európai Parlament eljárási szabályzatának rendelkezése – úgymint a 3. cikkének (5) bekezdése, valamint 4. cikkének (3) és (9) bekezdése – nem térhet el az 1976. évi okmány rendelkezéseitől. Az említett szabályzat ugyanis belső szervezeti aktus, amely a Parlament javára nem állapíthat meg olyan hatásköröket, amelyeket jogi aktus, a jelen esetben az 1976. évi okmány kifejezetten nem ismer el. Ebből következik, hogy legalábbis a *fumus boni iuris* vizsgálata keretében inkább az említett eljárási szabályzat rendelkezéseit kellene az 1976. évi okmány rendelkezései betűjének és szellemének fényében értelmezni, nem pedig fordítva.

(vö. 40–43., 45–46. pont)

3. Azon értelmezés, miszerint a 2002/772 határozattal módosított és újraszámozott, az Európai Parlament képviselőinek közvetlen és általános választójog alapján történő választásáról szóló 1976. évi okmány 12. cikke nem írja elő a hatásköröknek a nemzeti hatóságok és a Parlament közötti megosztását, valamint e hatáskörök különböző eljárások keretében való gyakorlását, hanem olyan egységes hatá-

rozathozatali eljárást vezet be, amelyben mind a Parlament, mind pedig a nemzeti hatóságok részt vesznek, első pillantásra nem tűnik úgy, hogy megfelel az említett rendelkezésnek. Ugyanis, amennyiben valamely nemzeti aktus a közösségi határozathozatali eljárás részét képezi, és az érintett területen fennálló hatáskörmegosztás révén köti a közösségi döntéshozó szervet oly módon, hogy e nemzeti aktus meghatározza a meghozandó közösségi határozatot, az említett nemzeti aktust esetlegesen érintő szabálytalanságok semmilyen esetben sem érinthetik e közösségi szerv határozatának érvényességét. E megállapítás releváns az 1976. évi okmány 12. cikke szerinti hatáskörmegosztás értelmezése során is.

Következésképpen az ideiglenes intézkedés tárgyában hozott olyan végzés, amely megállapítja, hogy a nemzeti választási bizottságnak a jelöltet a Parlament tagjává nyilvánító határozatát esetlegesen érintő szabálytalanságok nem befolyásolják a Parlamentnek az említett tag mandátumának vizsgálatára vonatkozó határozatát, nem nyilvánvalóan téves jogalkalmazás, és nem is az indokolási kötelezettség megsértésének eredménye.

(vö. 50–51., 53–54. pont)

4. Az ideiglenes intézkedés iránti eljárás célja, hogy biztosítsa az ügy érdemében hozott

ítélet teljes hatékonyságát. E cél eléréséhez a kért intézkedéseknek abban az értelemben kell sürgősnek lenniük, hogy a kérelmező érdekeit érő súlyos és helyrehozhatatlan kár elkerülése érdekében már az ügy érdemében való döntést megelőzően meg kell őket hozni, és már azelőtt ki kell fejteniük hatásukat. Ebből következik, hogy a képviselő mandátumát mandátumigazolás hiánya miatt megsemmisítő európai parlamenti aktus végrehajtása felfüggesztése sürgősségének értékelésekor az ideiglenes intézkedésről határozó bírónak kizárólag a kérelmező érdekeit és különösen azt kell figyelembe vennie, hogy fennáll-e az ezen érdekeket érő súlyos és helyrehozhatatlan kár veszélye, és nem kell tekintettel lennie olyan egyéb általános körülményekre, mint a jelen ügyben a politikai képviselet folytonossága, amelyek adott esetben csak a fennálló érdekek mérlegelése keretében vehetők figyelembe.

(vö. 57–58. pont)

5. A képviselő mandátumát mandátumigazolás hiánya miatt megsemmisítő európai parlamenti aktus végrehajtása felfüggesztésének elrendelését célzó ideiglenes intézkedés iránti eljárás keretében, amikor az ideiglenes intézkedésről határozó bírónak megállapításra jut, hogy e tag, illetve helyettesének különös és közvetlen érdekei egyenrangúak, az általánosabb érdekeket veszi figyelembe, amelyek ilyen körülmények között különösen jelentősek, úgymint az érintett tagállam azon érdeke, hogy választójogi szabályozását a Parlament

tiszteletben tartsa, és hogy a választójogi eljárásai szerint megválasztott és az egyik legmagasabb szintű bírósága által megválasztottnak nyilvánított képviselők foglalják el helyüket a Parlamentben, valamint a Parlamentnek a határozatai fenntartásához, politikai legitimitásához és ahhoz fűződő érdeke, hogy a legtöbb szavazatot kapott jelölt foglalja el a képviselői helyet. Az ideiglenes intézkedésről

határozó bíró csak a fennálló különös, illetve általános érdekek egyenrangúságának megállapítása után értékeli a felhozott jogalapok súlyát a *fumus boni iuris* elfogadása érdekében.

(vö. 66–67., 70. pont)